

Engin Erkiner: Anayasa oylamasındaki tutum konusunun temelinden tartışılması gerekiyor. **Referandum**

değil,

anayasa oylaması

diyorum, zira referandum tek maddeden oluşur. Evet veya hayır dersiniz. Bu nedenle de yapılacak olan anayasa oylamasıdır, referandum değil.

Konunun temelinde **AKP demokrat mıdır, değil midir?** sorusu yatıyor. Eğer AKP, iddia edildiği gibi, burjuva anlamda bile olsa demokrat bir parti ise, onun askeri vesayet rejimine karşı atmaya çalıştığı yetersiz adımların bile desteklenmesi tartışılabilir. Tartışılabilir diyorum, mutlaka desteklenmesi gerekmez.

Ama eğer

AKP, burjuva anlamda bile demokrat bir parti değil ise

, hele de uygulamalarının Avrupa Birliği ülkelerindeki Hristiyan Demokrat, orta sağ partilerin uygulamalarıyla ilişkisi yoksa, AKP'nin desteklenmesini mümkün değildir.

Konuyu Kürtleri işin içine hiç katmadan ele alacağım.

AKP'nin anti-demokratik uygulamalarında genellikle Kürt halkına yönelik tutumu ön planda yer tutuyor. Böyle olması normal. **Ve öyle bir izlenim çıkıyor ki, Kürtler konusu olmasa sanki AKP büyük oranda demokrat olacak!**

Oysa ki, doğrudan doğruya Kürt halkıyla ilgisi olmayan konularda da 8 yıllık AKP iktidarının sicili oldukça kirlidir.

Önce biraz geriye gidelim...

14 MAYIS 1950: VESAYET REJİMİNDEN KURTULUŞTA BÜYÜK ADIM!

14 Mayıs 1950'de Demokrat Parti (DP) seçimleri büyük bir çoğunlukla kazanarak yılların tek parti iktidarına son verdi.

20 yıldan fazla süren Cumhuriyet Halk Partisi (CHP) iktidarı, tek parti diktatörlüğü idi. İşçilere ve emekçilere herhangi bir hak tanınmadığı gibi, sosyalistler için de yasaklar, işkenceler ve uzun hapisane yaşamları söz konusuydu.

Seçimden önce DP önderleri (Adnan Menderes ve Celal Bayar) sosyalistlerle iyi ilişkiler kurmaya çalıştılar. **Temel hedef CHP iktidarından kurtulmaktı ve bu talebe sosyalistler**

sempatiyle bakıyorlardı.

Hiç kimse DP'nin sınıfsal niteliği konusunda hayallere kapılmıyordu. DP, büyük toprak sahiplerinin ve burjuvazinin partisiydi. Böyle bile olsa, ülkeye burjuva anlamda da olsa demokrasi gelebilirdi.

Ek olarak, DP, o yıllarda "hür dünya"nın tek güçlü ülkesi olan ABD'ye bağımlıydı. **Ülkede çok partili rejime geçişte, önceki dönemin değişmez Milli Şef'i İsmet İnönü'nün himmetinden ziyade, dış baskıların ve değişen dünya koşullarının etkisi vardı.**

Türkiye, Birleşmiş Millet üyesi olmuştu. O dönemin "hür dünya"sında çok partili rejim isteniyordu.

DP iktidarının özellikle ilk döneminde üretici güçler dışa bağımlı olarak da olsa hızla gelişti. Tarıma traktörün girmesiyle yarı feodal ilişkilerde belirli bir çözülme yaşandı. Kentlerdeki işçilerin ve tarım emekçilerinin sayısı arttı.

Ne ki, üretici güçlerin geliştirilmesi, zamanın dünya kapitalizmiyle bütünleşilmesi, iktidarın seçimle el değiştirmesi gibi uygulamalar, DP'nin demokrat olmasına hiç ama hiç yetmedi. 1951'deki büyük komünist tevkifatı, basına uygulanan ağır sansür, Kore savaşına girilmesi, 1955'teki 6-7 Eylül olayları sadece birkaç örnek olarak sayılabilir.

AKP, DP değil... Bugünün dünyası da 1950'li yılların dünyası değil... Yine de arada önemli bir paralellik bulunuyor: Bir partinin üretici güçleri dışa bağımlı da olsa geliştirmesi, ülkeyi kapitalistleştirmesi ve zamanın en güçlü kapitalist ülkesi ABD'ye bağlaması, ülkeyi "küçük

Amerika” olarak tanımlaması ve yılların tek parti diktatörlüğüne son vermesi, o partinin adında demokrat kelimesi olsa bile, demokrat olmasını hiç gerektirmiyordu.

Buradan hareketle, AKP’nin uluslar arası sermaye ile bütünleşmesi, üretici güçlerin çarpık ve dışa bağımlı da olsa geliştirilmesinde adımlar atması, Avrupa Birliği’ne girmeye çalışmasından, bu partinin burjuva anlamda bile olsa demokrat olduğu sonucu çıkarılamaz.

AKP’nin 8 yıllık iktidarı boyunca uygulamalarına çok kısa olarak bakmak bile durumun böyle olduğunu gösterir:

- Çok sayıda yazar, yazı işleri yöneticisi ya hapistedir ya da haklarında uzun hapis cezaları içeren davalar açılmıştır. Sayıları sürekli değiştiği için vermiyorum. İsteyen kolaylıkla bulabilir.

- AKP’nin kadrolaşmasının ve devlet kuruluşlarının her yanına kendi yandaşlarını yerleştirmesinin, önceki dönemlerde AP’nin, CHP’nin, MHP’nin ya da öteki partilerin kadrolaşmalarından hiçbir farkı yoktur.

- AKP, YÖK’ün sürdürülmesinden yanadır. Sadece YÖK’ün denetiminde olmasını istemektedir. Bunun dışında YÖK’e karşı değildir.

- Sosyalistleri de yakından ilgilendiren bir konu...

Bizlere yönelik önemli eleştirilerden birisi şudur: “Demokrasiden söz ediyorsunuz ama

kendi örgütlerinizin içinde bile demokratik değilsiniz. Önce kendi içinizde demokrat olun, ancak ondan sonra toplumun demokratikleşmesi konusundaki görüşleriniz daha ciddiye alınabilir duruma gelir.”

Doğru söze ne denir? Doğru!

Aynısını AKP'ye uygulayayım:

Ülkemizdeki Siyasi Partiler Yasası malum... Parti başkanına ve çevresindeki dar bir kadroya geniş yetki tanıyor.

AKP bu yasadan memnun... Tıpkı CHP gibi... Tıpkı MHP gibi...

Milletvekillerinin, belediye başkanlarının, her kademedeki parti yöneticilerinin geleceği neredeyse tümüyle parti başkanına ve çevresindeki dar bir kadroya bağlıdır.

AKP'de durum böyledir ve bundan hiç rahatsız değildirler...

Böyle demokrasi mi olurmuş?

Hangi Avrupa Birliği ülkesinde böyle demokrasi varsa, söyleyin, öğrenmiş olayım!

Siyasi Partiler Yasası'nın değişmesi için Anayasa değişikliği de gerekli değil üstelik...

Sonuçta Kürtlerden hiç söz etmedim.

Ne BDP belediye başkanlarına, milletvekillerine, üyelerine yapılan muameleden söz ettim, ne de Kürt çocuklarının çok sayıda hapse atılmasından ve haklarında istenilen yüksek cezalardan söz ettim...

Gerilla cenazelerine uygulanan vahşetten de söz etmedim, hapisteki çocuklarla ilgili bir türlü çıkarılamayan yasa tasarısından da...

AKP demokrat mı?

Emekçi demokrasiden değil, burjuva demokrasiden söz ediyoruz.

Ve AKP bu oranda demokrat bile değildir...

Eğer söylenenlere değil de 8 yıl boyunca yapılanlara bakacak olursak, başka bir sonuca varmak mümkün görünmüyor.